

YENİ, YENİDEN, HEP YENİ: FÜRUZAN

Toplumun hakkı yenmiş, ezilmiş, iç dünyaları bir şekilde keşfedilmemiş isimsiz kahramanların'ın öykülerini yazmıştır Füzuzan. 2023 yılına geldiğimizde *Akim Sevgilim* kitabıyla yazar; kıskançlık, çatışma, aşk ve çaresizlik arasında hikayeler anlatıyor.

"Türk edebiyatı" denince aklımıza, hemen çağdaş yazarlar geliyor mu? Yoksa, hani şu "saman" kâğıtlara basılmış, ama kokusu bize güzel gelen, sanki bir sahafın arka raflarında unutulup kalmış o kitaplardan bize seslenen, ciddi ve "ağdalı" bir Türkçeyle kaleme alınmış eserlerden biri mi geliyor aklımıza? Sanırım okullardaki, üniversitelerdeki edebiyat dersleri, Türk edebiyatından bizi biraz soğuttu. Belki de bir ders ciddiyetinde ve sıkıcılığında karşılaştığımız için çoğu eserle, bizler de biraz ön yargılı davranır olduk... Türk edebiyatını, uzak nostaljilerde mi unuttuk? (Kim bilir.)

Tabii, sosyal medyanın uçsuz bucaksız coğrafyasında hem yazarlar hem de kitaplar artık hep vitrinde! (Tam da burada, ben de biraz 'bookstagram' olacağım ve size durduk yere çok da güzel bir kitap önereceğim, serbest çağrışımı: *Vitrinde Yaşamak-1980lerin Kültürel İklimi*, Nurdan Gürbilek, Metis Kitap) Bu ne kadar iyi bir şey, ne kadar edebiyata katkı sağlayan bir durum, ne kadar zararlı, elbette apayrı bir konu. Fakat, vitrinde kitaplar olsun, yazarlar olsun, ne var yani? Kötü mü? (Kim bilir.) Tüm bu meselelerden azade olarak edebiyatımızın en usta yazarlarından biri olan Füzuzan, sessiz sedasız biraz da, 1999 yılında yayımladığı son öykü kitabı *Sevda Dolu Bir Yaz'dan* sonra yeniden, bunca yıl aradan sonra yeni bir öykü kitabıyla buluştu okuruyla. Hem çağdaş mı çağdaş bir yazarın sesidir bu bize uzanan, hem de Türk edebiyatının o tozlu raflarından...

Nice 50 seneler!

Füzuzan, çağdaş Türk edebiyatının yaşayan en usta kalemlerinden biri hiç şüphesiz. Edebiyatımızda çoğunlukla "küçük insanın hikâyesi" olarak da tanımlayabileceğimiz içerikteki eserlerinde toplumun hakkı yenmiş, ezilmiş, iç dünyaları bir şekilde keşfedilmemiş isimsiz kahramanların öykülerini yazmıştır Füzuzan. 1956 yılında başladığı yazı yolculuğunda, henüz ilk kitabı olan *Parasız Yatılı* yayımlanır yayımlanmaz da dikkatleri üzerine çekmeyi başarmıştır. Öyle ki, ilk baskısı 1971 yılında yapılan ilk öykü kitabı *Parasız Yatılı*, hemen bir sene sonra Sait Faik Hikâye Armağanı'na layık görülmüştür. Kitaplığımızda, *Parasız Yatılı*'nin ilk baskısı yok belki ama hemen birkaç ay sonra yapılmış ikinci baskısı mevcut. İlk baskısı Şubat 1971'de, ikincisi ise yine aynı senenin içerisinde, Aralık 1971'de yapılmış bu muhteşem ilk öykü kitabının arka kapağında, siyah beyaz fotoğrafının altında, tırnak içindeki cümleleriyle şöyle sesleniyor genç Füzuzan okuru-

na: "Burjuva aldatmacası olan 'insan yalnızdır' yinelemesini değiştirmek özlemiyle yazıyorum. Yabancılaşmanın her biçimine karşı çıkmamız, bireysel kurtulma yolu olan bu 'yalnızlığın' aldaticılığını anlatmakla olacaktır. İnsan yalnız değildir, yeter ki elele vermesini bilsin." (Tam elli sene sonra, 2021 yılında, hâlâ taptaze duran ve tekrar tekrar okunmayı hak eden öykülerden mürekkep *Parasız Yatılı*, Füzuzan'ın tüm eserlerini yayımlayan YKY tarafından koleksiyon değerindeki özel bir baskıyla bir kereliğine yayımlanmıştı. Bu özel baskısıyla tekrar hatırladığımız muhteşem öyküler, umalım ki daha nice elli seneler okunsun!)

Ve şimdi, 2023 yılına geldiğimizde, *Akim Sevgilim* adlı yeni öykü kitabıyla Füzuzan, kendi sesinden ve kaleminden hiçbir şey kaybetmemiş bir şekilde karşımızda, yine. Üç öyküden mürekkep yeni kitabıyla Füzuzan, kıskançlıklar ve çatışmalar arasında bir kırık aşk hikâyesi anlatıyor önce bize. Kitaba adını veren bu öyküde, Cumhuriyet'in ilk yıllarında Erenköy'de bir köşkte, bir aile dramının tam ortasında bırakıyor okurunu. İkinci öykümüz, "Sesi Olmayan Türkü" de bir aşk hikâyesi aslında. Toplumsal meseleler, kültürel çatışmalar arasında masallardan kopup gelmiş gibi bir kızın gerçek mi gerçek türküsü... Üçüncü öykümüz "Varoşlarda" ise, aslında okura biraz da Samed Behrengi'nin "Püsküllü Deve" öyküsünü anımsatan, çoktan "düşmüş" o "kentlerin kenti"nden bir baba-oğulun çaresizliği üzerine...

Velhasıl: Aslında Türk edebiyatı hep ve daim yenidir. Füzuzan da, Tomris Uyar da, Feyyaz Kayacan da, Sevim Burak da, Ömer Seyfettin de, Samipaşazade Sezai de, Ahmet Mithat Efendi de... Hele ki siz daha o öyküleri, o romanları okumadıysanız. Çünkü bakın, göreceksiniz: O rüyâ duruyor yerli yerinde...

AKİM SEVGİLİM

Füzuzan

YAPI KREDİ YAYINLARI 2023